നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

സഞ്ജയ് കുമാർ റായ്

v.

ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം

2021 മെയ് 7

[ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എൻ.വി. രമണ , ജസ്റ്റിസ് സൂര്യകാന്ത്, ജസ്റ്റിസ് അനിരുദ്ധ ബോസ്]

ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിത, 1973 – വകുപ്പ് 397 – ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ – ഐപിസി 504, 506 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള ഒരു കേസിൽ അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് വിസമ്മതിച്ചു – ഏഷ്യൻ റീസർഫേസിംഗ് കേസിലെ സുപ്രീം കോടതിയുടെ ഒരു തീരുമാനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സിആർപിസി 397 പ്രകാരം അധികാരപരിധിയില്ല എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഹൈക്കോടതി തള്ളിയ ഉത്തരവിനെതിരെയുള്ള ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ – അപ്പീലിലെ, വിധി: ഏഷ്യൻ റീസർഫേസിംഗ് കേസിലെ തീരുമാനത്തിന് ഹൈക്കോടതി വേണ്ടത്ര പരിഗണന നൽകിയില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു – കുറഞ്ഞത് രണ്ട് കാരണങ്ങളാൽ ഒരാൾക്ക് അങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും – ഒന്നാമതായി, ഒരു പ്രത്യേക നിയമനിർമ്മാണം മാത്രമല്ല, മറിച്ച് പതിവ് റിവിഷണൽ അധികാരപരിധി നടപ്പിലാക്കുന്നതിനെതിരെ അതിന്റെ വകുപ്പ് 19 പ്രകാരം ഒരു പ്രത്യേക നിരോധനവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന 1988-ലെ അഴിമതി നിരോധന നിയമം (പി.ഒ.സി.എ.) പ്രകാരം ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾക്കെതിരായ ഒരു ചോദ്യം ചെയ്യൽ പ്രസ്തുത കേസ് കൈകാര്യം ചെയ്യ – രണ്ടാമതായി, ഏഷ്യൻ റീസർഫേസിംഗ് കേസിൽ ക്രിമിനൽ നിയമവ്യവസ്ഥയിലെ വ്യാപകമായ മുടങ്ങിക്കിടക്കലും കാലതാമസവും പരിഹരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ സുപ്രീം കോടതി, കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുന്നതോ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാത്തതോ ആയ ഉത്തരവുകൾ ഇടക്കാല സ്വഭാവമോ അന്തിമ സ്വഭാവമോ ഉള്ളവയല്ലെന്നും അതിനാൽ സിആർപിസി വകുപ്പ് 397(2)-ന്റെ നിരോധനം അവയെ ബാധിക്കില്ലെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള മധു ലിമായെ കേസിൽ നേരത്തെ എടുത്ത തീരുമാനത്തിൽ പറഞ്ഞ തീരുമാനം പിന്തുടർന്നു – അത് കൂടാതെ, വ്യക്തിഗത കേസുകളുടെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത് നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗം തടയുന്നതിനോ നീതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനോ ഹൈക്കോടതിക്ക് അന്തർലീനമായ അധികാരപരിധിയുണ്ട് – നിലവിലെ കേസിൽ, റിവിഷൻ ഹർജി യോഗ്യതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിഗണിക്കാതെയും 'കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നത്' പ്രതിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള വിലപ്പെട്ട അവകാശമാണെന്ന വസ്തുത അവഗണിക്കുന്നതിലൂടെയും ഹൈക്കോടതി അധികാരപരിധി സംബന്ധിച്ച പിഴവ് വരുത്തി – ഈ കേസിൽ ക്രിമിനൽ അന്വേഷണത്തിന്റെ ന്യായയുക്തതയും സാക്ഷി മൊഴികളുടെ മെച്ചപ്പെടുത്തലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റ് അനുബന്ധ വശങ്ങളും ഹൈക്കോടതിയും കീഴ്ക്കോടതിയും പരിശോധിച്ചില്ല എന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് അനുസൃതമായി, റിവിഷൻ ഹർജിയിൽ പുതുതായി തീരുമാനമെടുക്കാൻ ഹൈക്കോടതിയോട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു – ഐപിസി – വകുപ്പുകൾ 504, 506 എന്നിവ – റിവിഷൻ.

അധികാരപരിധി – അന്തർലീനമായ അധികാരപരിധി – ഹൈക്കോടതിയുടെ അന്തർലീനമായ അധികാരപരിധി – അതിന്റെ പരിധി – വിധി: ഓരോ കേസുകളുടെയും വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത് നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗം തടയുന്നതിനോ നീതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനോ ഹൈക്കോടതിക്ക് അന്തർലീനമായ അധികാരപരിധിയുണ്ട് – എന്നിരുന്നാലും, ഹൈക്കോടതി, അതിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ അധികാരപരിധി വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, ജാഗ്രത പാലിക്കണം –

ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ ഫലപ്രദവും സമയബന്ധിതവുമായ നടത്തിപ്പിനായി ഹൈക്കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ വിവേചനാധികാരം കോടതിയെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വവും നീതിപൂർവ്വവും ഉപയോഗിക്കണം – എന്നിരുന്നാലും, പൂർണ്ണമായും കൈയൊഴിയുന്ന ഒരു സമീപനം ശുപാർശ ചെയ്യുന്നില്ല – എന്നിരുന്നാലും, അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഒരു പൗരന്റെ അവകാശങ്ങൾക്ക് ഗുരുതരമായ മുൻവിധി ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യതയുള്ള അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ ഇടപെടൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം – കോടതിയുടെ ദുരുപയോഗം – അതിന്റെ തടയൽ – ക്രിമിനൽ നീതി നടപ്പാക്കൽ.

വിഷയം ഹൈക്കോടതിയിലേക്ക് മടക്കി അയച്ചുകൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1.1. ക്രിമിനൽ റിവിഷന്റെ പരിധി അധികാരപരിധിയിലെ പിഴവുകൾക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും, ഏഷ്യൻ റീസർഫേസിംഗ് കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന് ഹൈക്കോടതി വേണ്ടത്ര പരിഗണന നൽകിയിട്ടില്ല. കുറഞ്ഞത് രണ്ട് കാരണങ്ങളാൽ ഒരാൾക്ക് അങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും. ഒന്നാമതായി, പ്രസ്തുത കേസിലെ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ 1988–ലെ അഴിമതി നിരോധന നിയമം ("പി.ഒ.സി.എ.") പ്രകാരം ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾക്കെതിരായ ഒരു ചോദ്യം ചെയ്യൽ കൈകാര്യം ചെയ്തു. പി.ഒ.സി.എ. ഒരു പ്രത്യേക നിയമനിർമ്മാണമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, റിവിഷണൽ അധികാരപരിധിയുടെ പതിവ് പ്രയോഗത്തിനെതിരെ വകുപ്പ് 19 പ്രകാരം ഒരു പ്രത്യേക നിരോധനവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് വിധിന്യായം തന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി, ഏഷ്യൻ റീസർഫേസിംഗ് കേസിൽ ഈ കോടതി നമ്മുടെ ക്രിമിനൽ നിയമവ്യവസ്ഥയിലെ വ്യാപകമായ മുടങ്ങിക്കിടക്കലും കാലതാമസവും പരിഹരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ, മധു ലിമായെ കേസിലെ മുൻ തീരുമാനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തീരുമാനം പിന്തുടർന്നു. [ഖണ്ഡിക 13][149–ജി–എച്ച്; 150–എ–ബി]

1.2. അതിനാൽ, മധു ലിമായെ കേസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, കുറ്റം ചാർത്തുന്ന കുറ്റവിമുക്തരാക്കാത്തതോ ആയ ഉത്തരവുകൾ ഇടക്കാല സ്വഭാവമോ അന്തിമ സ്വഭാവമോ ഉള്ളവ അല്ലെന്നും അതിനാൽ സിആർപിസി വകുപ്പ് 397 (2) പ്രകാരമുള്ള നിരോധനം അവയെ ബാധിക്കില്ലെന്നതുമാണ് നിയമത്തിന്റെ ശരിയായ നിലപാട്. അത് കൂടാതെ, വ്യക്തിഗത കേസുകളുടെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത്, നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗം തടയുന്നതിനോ നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിനോ ഹൈക്കോടതിക്ക് അന്തർലീനമായ അധികാരപരിധിയുണ്ട്. ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് എന്ന നിലയിൽ, ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അധികാരപരിധി വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ ജാഗ്രത പാലിക്കണമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കാം. ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ ഫലപ്രദവും സമയബന്ധിതവുമായ നടത്തിപ്പിനായി ഹൈക്കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ വിവേചനാധികാരം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വവും നീതിപൂർവ്വവുമായി ഉപയോഗിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കോടതി പൂർണ്ണമായും കൈയൊഴിയുന്ന സമീപനം ശുപാർശ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഒരു പൗരന്റെ അവകാശങ്ങൾക്ക് ഗുരുതരമായ മുൻവിധി ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യതയുള്ള അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ ഇടപെടൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു പരാതിയുടെ ഉള്ളടക്കമോ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന മറ്റ് വസ്തുതയോ ഒരു നിരപരാധിയെ പീഡിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ധിക്കാരപരമായ ശ്രമമാണെങ്കിൽ, നിയമ പ്രക്രിയയുടെ ദുരുപയോഗം തടയേണ്ടത് കോടതിയുടെ അനിവാര്യതയാണ്. [ഖണ്ഡിക 15][151–ബി–ഇ]

2. കൂടാതെ, കുറ്റവിമുക്തനാക്കൽ അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ വിചാരണ കോടതി വെറും ഒരു പോസ്റ്റ് ഓഫീസ് പോലെ പ്രവർത്തിക്കരുതെന്ന് വ്യക്തമായി സ്ഥിതികരിക്കപ്പെട്ടിക്കുന്നു. പ്രതിയെ വിചാരണ ചെയ്യാൻ മതിയായ കാരണങ്ങളുണ്ടോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ കോടതി തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

വിശാലമായ സാധ്യതകൾ, ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളുടെയും രേഖകളുടെയും ആകെ ഫലം, കേസിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന അടിസ്ഥാന ബലഹീനതകൾ തുടങ്ങിയവ കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. [യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. പ്രഫുല്ല കുമാർ സമൽ]. അതുപോലെ, ആവശ്യമെങ്കിൽ, ഉചിതമായ കേസുകളിൽ കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിടാൻ കോടതിക്ക് മതിയായ വിവേചനാധികാരമുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 16][151-ഇ-എഫ്]

3. നിലവിലെ കേസിൽ, റിവിഷൻ ഹർജി യോഗ്യതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിഗണിക്കാതെയും 'കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നത്' പ്രതിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള വിലപ്പെട്ട അവകാശമാണെന്ന വസ്തുത അവഗണിക്കുന്നതിലൂടെയും ഹൈക്കോടതി അധികാരപരിധി സംബന്ധിച്ച പിഴവ് വരുത്തി. ഈ കേസിൽ ക്രിമിനൽ അന്വേഷണത്തിന്റെ ന്യായയുക്തതയും സാക്ഷി മൊഴികളുടെ മെച്ചപ്പെടുത്തലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റ് അനുബന്ധ വശങ്ങളും ഹൈക്കോടതിയും കീഴ്ക്കോടതിയും പരിശോധിച്ചില്ല എന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് അനുസൃതമായി, ഹൈക്കോടതി മുഴുവൻ വിഷയവും പുനഃപരിശോധിക്കുകയും റിവിഷൻ ഹർജിയിൽ പുതുതായി തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. [ഖണ്ഡിക 18] [151-ജി-എച്ച്; 152-എ-ബി]

മധു ലിമായെ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം **(1977) 4 SCC 551:[1978] 1 SCR 749;** യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. പ്രഫുല്ല കുമാർ സമൽ **(1979) 3 SCC 4: [1979] 2 SCR 229 – എന്നീ കേസുകളെ ആശ്രയിച്ചു.**

ഏഷ്യൻ റീസർഫേസിംഗ് ഓഫ് റോഡ് ഏജൻസി പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. സെൻട്രൽ ബ്യൂറോ ഓഫ് ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ **(2018) 16 SCC 299: [2018] 2 SCR 1045 – പരാമർശിച്ചു.**

കേസ് നിയമ സൂചിക

[1978] 1 SCR 749	ഖണ്ഡിക 13	ആശ്രയിച്ചു
[2018] 2 SCR 1045	ഖണ്ഡിക 8	പരാമർശിച്ചു
[1979] 2 SCR 229	ഖണ്ഡിക 16	ആശ്രയിച്ചു

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2021-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 472.

2014-ലെ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ ഡിഫെക്ടീവ് നമ്പർ 325-ലെ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയുടെ 28.11.2018 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ദീപക് നർഗോൽക്കർ, അഭിഭാഷകരായ ശ്രീമതി പ്രേരണ സിംഗ്, ശ്രീമതി ദിവ്യ മിശ്ര, ശാന്തനു സാഗർ എന്നിവർ.

എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ എസ്.ആർ. സിംഗ്, അഭിഭാഷകനായ അങ്കുർ പ്രകാശ് എന്നിവർ.

കോടതിയുടെ വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് സൂര്യകാന്ത്:

1. അനുമതി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. 1860-ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (ഇനി മുതൽ "ഐപിസി" എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു) വകുപ്പ് 504, 506 എന്നിവ പ്രകാരം NCR നമ്പർ 120/2012-ൽ അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച സന്ത് കബീർ നഗർ ചീഫ് ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ 13.03.2014 തീയതിയിലെ ഉത്തരവിനെതിരെയുള്ള ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ നിരസിച്ച അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതി 28.11.2018-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ അപ്പീൽ ഉയർന്നുവരുന്നത്.

3. നിലവിലെ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിന് വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ചെറിയ പരാമർശം ആവശ്യമായി വന്നേക്കാം. 'ദി പയനിയർ' എന്ന പത്രത്തിലെ ലേഖകനാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട രണ്ടാം എതിർകക്ഷി (കുൽദീപ് മിശ്ര) അധികാരപരിധിയിലുള്ള പോലീസിൽ ഒരു പരാതി നൽകി. 'കൽപ്പന ഇൻഡെയ്ൻ സർവീസ്' എന്ന ഒരു ഗ്യാസ് ഏജൻസി നടത്തുന്ന ക്രമക്കേടുകൾക്ക് അദ്ദേഹം ഒരു പത്രപ്രവർത്തക അന്വേഷണം നടത്തിയതായി ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. 'കല്പന ഇൻഡെയ്ൻ സർവീസ്' എന്ന ഗ്യാസ് ഏജൻസി നടത്തുന്ന ക്രമക്കേടുകൾക്കെതിരെ അദ്ദേഹം ഒരു പത്രപ്രവർത്തക അന്വേഷണം നടത്തിയതായി ആരോപിച്ചിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഏജൻസി നടത്തിയ ഗ്യാസ് സിലിണ്ടറുകളുടെ കരിഞ്ചന്തയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിനായി 2005-ലെ വിവരാവകാശ നിയമപ്രകാരം അദ്ദേഹം ചില വിവരങ്ങൾക്ക് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഗ്യാസ് ഏജൻസിയുടെ പങ്കാളിയാണ് ഇതിലെ അപ്പീൽവാദി. എൻ.സി.ആർ. റിപ്പോർട്ട് അനുസരിച്ച്, രണ്ടാം എതിർകക്ഷി വിളിച്ച കോളുകൾക്ക് മറുപടി നൽകുന്നതിനിടയിൽ, അപ്പീൽവാദി തന്നെ അസഭ്യം പറയാൻ തുടങ്ങിയതായും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതായും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നു. തന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ പോലും കഴിയാത്തവിധം മുഖത്ത് നിരവധി വെടിയുണ്ടകൾ ഉതിർക്കുമെന്ന് അപ്പീൽവാദി രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതായും ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു.

4. 08.05.2012-ന്, പരാതിക്കാരൻ ബന്ധപ്പെട്ട ചീഫ് ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് ("സിജെഎം") മുമ്പാകെ, മേൽപ്പറഞ്ഞ ആരോപണങ്ങളിൽ അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിനായി സിആർപിസി വകുപ്പ് 155 (2) പ്രകാരം അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. അതനുസരിച്ച് കോടതി അന്വേഷണത്തിന് നിർദ്ദേശിക്കുകയും റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കാൻ ലോക്കൽ പോലീസിനോട് ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു.

5. അന്വേഷണത്തിനിടെ പരാതിക്കാരന്റെ മൊഴി പോലീസ് രേഖപ്പെടുത്തുകയും അത് കേസ് ഡയറിയുടെ ഭാഗമായതായും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രധാന ആരോപണങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാണ്:

> "..... ഗ്യാസ് ഏജൻസിയിലെ ഏറ്റവും പുതിയ ക്രമക്കേടുകളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കാൻ അപേക്ഷകൻ തന്റെ മൊബൈൽ നമ്പർ XXXX-ൽ നിന്ന് സഞ്ജയ് റായിയുടെ മൊബൈൽ നമ്പർ XXXX-ലേക്ക് ഫോൺ ചെയ്യുകയും തന്റെ മൊബൈലിന്റെ സ്പീക്കർ ഓൺ ചെയ്തു വച്ചിരുന്നു. മൊബൈലിൽ തന്നെ, സഞ്ജയ് റായ് അപേക്ഷകനെ മോശമായി അധിക്ഷേപിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും, കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതേസമയം, നിങ്ങളുടെ വിവരാവകാശവും ബൗദ്ധിക ആശങ്കകളും നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ തന്നെ വച്ചാൽ മതിയെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ മുഖം പോലും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തത്ര വെടിയുണ്ടകൾ ഞാൻ ഉതിർക്കും [sic.]. മുഹമ്മദ് ഷരീഫ് ഖാനും ഉമേഷ് കുമാർ ഭട്ടും സഞ്ജയ് റായ് നടത്തിയ ഭീഷണി കേട്ടിരുന്നു."

ഇതിലെ അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ ഫോൺ വിളിയുടെ സാക്ഷികളായി മുഹമ്മദ് ഷരീഫ് ഖാൻ, ഉമേഷ് കുമാർ ഭട്ട് എന്നിവരെ പരിചയപ്പെടുത്തിയ പരാതിക്കാരനായ എതിർകക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽ കാര്യമായ മാറ്റമുണ്ടെന്നത് വ്യക്തമാണ്.

6. എന്തായാലും, പരാതിക്കാരന്റെ മൊഴിയുടെയും രണ്ട് സാക്ഷികളുടെ സത്യവാങ്മൂലങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അപ്പീൽവാദി/കുറ്റാരോപിതൻ എതിരെ ഐപിസി 504, 506 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം 21.07.2012–ന് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു. അപ്പീൽവാദിയുടെ ഭാഗം രേഖപ്പെടുത്തുകയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗം കൂടി പരിഗണിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്ന് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കരുതിയെന്ന് ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത് സന്ദർഭത്തിന് നിരക്കാത്തതായിരിക്കില്ല.

7. 08.11.2012–ന് ഈ വിഷയത്തിൽ സി.ജെ.എം. കോഗ്നിസന്സ് എടുത്തു. എന്നിരുന്നാലും, കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുന്നതിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ, പരാതിക്കാരൻ തന്നെ തെറ്റായി കുടുക്കിയെന്നും ഫോൺ വഴി ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്ന ആരോപണം ഐപിസി വകുപ്പ് 504, 506 എന്നിവ പ്രകാരം കുറ്റകരമല്ലെന്നും വാദിച്ചുകൊണ്ട്, സിആർപിസി വകുപ്പ് 239 പ്രകാരം തന്നെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ അപ്പീൽവാദി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അന്വേഷണം നീതിയുക്തമല്ലെന്നും അതിന്റെ സമീപനത്തിൽ ഏകപക്ഷീയമായിരുന്നുവെന്നും അതിൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സത്യം കണ്ടെത്താൻ ഒരു ശ്രമവും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നും പകരം പരാതിക്കാരന്റെയും മറ്റ് കള്ളസാക്ഷികളുടെയും മൊഴിയെ ആശ്രയിച്ച് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തുവെന്നും വാദിച്ചു. അഭിജ്ഞനായ സിജെഎം അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയും താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിടുതൽ അപേക്ഷ നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു:–

> "xxx xxx xxx
>
> അപേക്ഷകനോ കുറ്റാരോപിതനോ തന്റെ വിടുതൽ അപേക്ഷയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ഒരു സത്യവാങ്മൂലമോ ഏതെങ്കിലും രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളോ സമർപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് രേഖകൾ പരിശോധിച്ചതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.
>
> ഏത് വാക്കാണ് അപേക്ഷകൻ അധിക്ഷേപിക്കാനും ഭീഷണിപ്പെടുത്താനും ഉപയോഗിച്ചത് എന്ന വസ്തുത ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയാത്ത തെളിവുകളുടെ വിഷയമാണ്. [sic.]
>
> രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വാമൊഴിയായി ലഭിച്ചതും രേഖാമൂലമുള്ളതുമായ തെളിവുകളിൽ നിന്ന്, കുറ്റാരോപിതനെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നതിന് മതിയായ തെളിവുകൾ രേഖകളിൽ ഉണ്ട്.
>
> മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അപേക്ഷകൻ ശ്രീ സഞ്ജയ് കുമാർ റായ്, സിആർപിസി വകുപ്പ് 239 പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച 20.02.2014 തീയതിയിലുള്ള അപേക്ഷ ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിലനിൽക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല എന്നതിനാൽ നിരസിക്കപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.
>
> xxx xxx xxx"

8. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവിൽ അസ്വസ്ഥനായ അപ്പീൽവാദി, സിജെഎം–ന്റെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് ഒരു ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ ഹർജിയിലൂടെ ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചു. **ഏഷ്യൻ റീസർഫേസിംഗ് ഓഫ് റോഡ് ഏജൻസി പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. സെൻട്രൽ ബ്യൂറോ ഓഫ്**

ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ[1] കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, അധികാരപരിധി സംബന്ധിച്ച പ്രകടമായ പിശക് തിരുത്താൻ മാത്രമേ അപൂർവങ്ങളിൽ അപൂർവമായ കേസിൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്നതോ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നത് നിരസിക്കുന്നതോ ആയ ഉത്തരവിൽ ഇടപെടൽ ആവശ്യമുള്ളൂ എന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. സിജെഎം-ന്റെ ഉത്തരവിൽ അത്തരമൊരു അധികാരപരിധിയിലെ പിശക് കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ ഹർജി തള്ളി.

9. മേൽപ്പറഞ്ഞ അപവദിത ഉത്തരവിൽ അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജി വഴി ഈ കോടതിയെ സമീപിച്ചു.

<u>വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ</u>

10. അദ്ദേഹം തന്നെ ഫോൺ കോളിന് തുടക്കമിട്ട ശേഷം, അത് സ്പീക്കറിൽ ഇടുകയും, സംഭാഷണം കേൾക്കാൻ രണ്ട് സാക്ഷികളെ തയ്യാറാക്കി നിർത്തുകയും ചെയ്തു എന്നതിനാൽ പരാതിക്കാരന്റെ കഥ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ സംശയാസ്പദമാണെന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. കോൾ രേഖകളൊന്നും ആവശ്യപ്പെടാതിരുന്ന പോലീസ്, സാക്ഷികളുടെ സത്യവാങ്മൂലങ്ങൾ അന്ധമായി സ്വീകരിച്ചു, കൂടാതെ സിആർപിസി വകുപ്പ് 161 പ്രകാരം അവരുടെ മൊഴികൾ രേഖപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചതുമില്ല. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സങ്കുചിത മനസ്സോടെ മുന്നോട്ട് പോകുകയും, ഐപിസി വകുപ്പ് 323, 504, 506 എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ ഏഴ് ക്രിമിനൽ കേസുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ട പരാതിക്കാരന്റെ യോഗ്യതകൾ അശ്രദ്ധമായി അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരോപണവിധേയമായ സംഭവം നടന്ന സമയത്ത് പരാതിക്കാരന് അവരുടെ പത്രത്തിൽ ജോലിയുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് കാണിക്കുന്ന 'ദി പയനിയർ' പത്രത്തിന്റെ റസിഡന്റ് എഡിറ്ററിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കത്തും ഹാജരാക്കിയിരുന്നു.

11. മറുവശത്ത്, ആരോപണങ്ങൾ ഐപിസി 504 , 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം വ്യക്തമായ ഒരു കേസ് സ്ഥാപിക്കുന്നുവെന്നും ഹൈക്കോടതിയോ സിജെഎമ്മോ ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിജ്ഞനായ അഭിഭാഷകൻ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. ഹൈക്കോടതി ആശ്രയിച്ച ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിന് പുറമേ, കുറ്റവിമുക്തനാക്കൽ പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഹാജരാക്കിയ വസ്തുക്കളുടെ തെളിവ് മൂല്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളിൽ കോടതി ഇടപെടരുതെന്ന് വിധിച്ച **കർണാടക സംസ്ഥാനം v. എം.ആർ. ഹിരേമത്ത്**[2] കേസും, സിആർപിസി വകുപ്പ് 239 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ കേസിന്റെ യോഗ്യതകൾ പരിശോധിക്കുന്നത് അനുവദനീയമല്ലെന്ന് ഈ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ട **ശ്രീലേഖ സെന്തൽകുമാർ v. സിബിഐ**[3] കേസും ഉദ്ധരിച്ച് അദ്ദേഹം തന്റെ വാദങ്ങൾ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.

<u>വിശകലനം:</u>

12. തുടക്കത്തിൽ തന്നെ, സിആർപിസി വകുപ്പ് 397 പ്രകാരമുള്ള അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഹൈക്കോടതി ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഈ കേസിൽ നടപടികൾ തുടരുന്നത് നിയമ പ്രക്രിയയുടെ ദുരുപയോഗമാകുമോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ ഹൈക്കോടതി വിഷയം വിശദമായി പരിശോധിച്ചില്ല. **ഏഷ്യൻ റീസർഫേസിംഗ് (മേൽപരാമർശം)**

[1] (2018) 16 SCC 299
[2] (2019) 7 SCC 515
[3] (2019) 7 SCC 82

കേസിലെ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെയാണ് അപവദിത ഉത്തരവ് ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. അതിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

> *"...അതിനാൽ, കുറ്റപത്രം തയ്യാറാക്കൽ പൂർണ്ണമായും ഒരു ഇടക്കാല ഉത്തരവോ അന്തിമ ഉത്തരവോ അല്ലെന്ന നിയമം കോടതി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഒരു ഹർജിയുടെ ലേബൽ പരിഗണിക്കാതെ, അത് സിആർപിസി വകുപ്പ് 397 അല്ലെങ്കിൽ 482 അല്ലെങ്കിൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരമോ ആയാലും, ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരപരിധി തടയപ്പെടുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു വിചാരണ ഒരു തരത്തിലും തടസ്സപ്പെടാതെ വേഗത്തിലാക്കുന്നത് ഉറപ്പാക്കുന്നതിന്, നിയമനിർമ്മാണ നയത്തിന് അനുസൃതമായി പ്രസ്തുത അധികാരപരിധി പ്രയോഗിക്കണം. അങ്ങനെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അധികാരപരിധിയിലെ പ്രകടമായ പിശക് തിരുത്താനും കാര്യം വീണ്ടും വിലയിരുത്താതിരിക്കാനും വേണ്ടി മാത്രം കുറ്റപത്രത്തിനെതിരായ ചോദ്യം ചെയ്യൽ അപൂർവങ്ങളിൽ അപൂർവമായ ഒരു കേസിൽ പരിഗണിക്കണം."*

13. ക്രിമിനൽ റിവിഷന്റെ പരിധി അധികാരപരിധിയിലെ പിഴവുകൾക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും, **ഏഷ്യൻ റീസർഫേസിംഗ് (മേൽപരാമർശം)** കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന് ഹൈക്കോടതി വേണ്ടത്ര പരിഗണന നൽകിയില്ലെന്ന് കോടതിക്ക് തോന്നുന്നു. കുറഞ്ഞത് രണ്ട് കാരണങ്ങളാൽ കോടതി അങ്ങനെ പറയുന്നു. ഒന്നാമതായി, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കേസിലെ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ 1988-ലെ അഴിമതി നിരോധന നിയമം ("പി.ഒ.സി.എ.") പ്രകാരം ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾക്കെതിരായ ഒരു ചോദ്യം ചെയ്യൽ കൈകാര്യം ചെയ്തു. പി.ഒ.സി.എ. ഒരു പ്രത്യേക നിയമനിർമ്മാണമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, റിവിഷണൽ അധികാരപരിധിയുടെ പതിവ് പ്രയോഗത്തിനെതിരെ വകുപ്പ് 19 പ്രകാരം ഒരു പ്രത്യേക നിരോധനവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് ഉദ്ധരിച്ച വിധിന്യായം തന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി, താഴെപ്പറയുന്ന ഉദ്ധരണിയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതുപോലെ, **ഏഷ്യൻ റീസർഫേസിംഗ് (മേൽപരാമർശം)** കേസിൽ ഈ കോടതി നമ്മുടെ ക്രിമിനൽ നിയമവ്യവസ്ഥയിലെ വ്യാപകമായ മുടങ്ങിക്കിടക്കലും കാലതാമസവും പരിഹരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ, **മധു ലിമായെ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം**[4] കേസിലെ മുൻ തീരുമാനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തീരുമാനം പിന്തുടർന്നു.

> *"27. അതിനാൽ, വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, കുറ്റം ചാർത്തുന്ന ഉത്തരവ് ഒരു ഇടക്കാല ഉത്തരവായിരുന്നുവെന്നും സിആർപിസി വകുപ്പ് 397(2) പ്രകാരമോ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമോ ഇടപെടാൻ ബാധ്യസ്ഥമല്ലെന്നും വിധിക്കുമ്പോൾ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരിക്കാമെങ്കിലും,* ***മധു ലിമായെ [മധു ലിമായെ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം, (1977) 4 SCC 551: 1978 SCC (Cri) 10] കേസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തത്വം ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു. കുറ്റം ചാർത്തുന്ന ഉത്തരവ് പൂർണ്ണമായും ഒരു ഇടക്കാല ഉത്തരവായി കണക്കാക്കാൻ പാടില്ലെന്നും കൂടാതെ ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ സിആർപിസി വകുപ്പ് 397(2) CrPC അല്ലെങ്കിൽ സിആർപിസി വകുപ്പ് 482 അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥയായ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരം ഇടപെടാൻ കഴിയും, എന്നാൽ കുറ്റം ചാർത്തുന്ന ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാനും സ്റ്റേ നൽകാനുമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരം അസാധാരണമായ സാഹചര്യത്തിൽ മാത്രമേ പ്രയോഗിക്കാവൂ."***

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

14. **മധു ലിമായെ (മേൽപരാമർശം)** കേസിൽ, ഈ കോടതി ആധികാരികമായി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

[4] (1977) 4 SCC 551

"9... ചിലപ്പോഴൊക്കെ, കോടതിക്ക് കോഗ്നിസന്സ് എടുക്കാനും വിചാരണ തുടരാനും അധികാരപരിധിയില്ലെന്നും, നടപടിക്രമങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചത് പൂർണ്ണമായും നിയമവിരുദ്ധമോ അസാധുവോ ആണെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെയോ കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകളുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു കുറ്റവും ചുമത്താൻ കഴിയില്ല എന്നീ അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ കോഗ്നിസന്സ് എടുക്കുകയോ, നടപടിക്രമങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ, കുറ്റപത്രം തയ്യാറാക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇതേ തരത്തിലുള്ള നിവർത്തിക്കായി ഹൈക്കോടതിയുടെ റിവിഷണൽ അധികാരപരിധിയിലും അഭയം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

10. ... അത്തരമൊരു കേസിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുന്നതോ നടപടിക്രമങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതോ ആയ കോടതിയുടെ ഒരു ഉത്തരവ് ഒരു ഇടക്കാല ഉത്തരവാണെന്ന് അനുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ പോലും, അങ്ങനെയല്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ കോടതിക്ക് തെളിയിക്കാമെങ്കിലും, ഹൈക്കോടതിയുടെ അന്തർലീനമായ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് കുറ്റാരോപിതനെ അവസാനം വരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനുപകരം, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ എത്രയും വേഗം നിർത്തലാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പറയുന്നത് യുക്തിസഹമാണോ? ***കോടതിയുടെ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗം തടയുന്നതിനും/അല്ലെങ്കിൽ നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിനും നിരോധനം പ്രവർത്തിക്കില്ല എന്നതാണ് ഉത്തരമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അസ്വസ്ഥനായ ഒരു കക്ഷി സമർപ്പിച്ച ഹർജിയുടെ ലേബൽ അപ്രധാനമാണ്."***

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

15. അതിനാൽ, **മധു ലിമായെ (മേൽപരാമർശം)** കേസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, കുറ്റം ചാർത്തുന്ന കുറ്റവിമുക്തരാക്കാത്തതോ ആയ ഉത്തരവുകൾ ഇടക്കാല സ്വഭാവമോ അന്തിമ സ്വഭാവമോ ഉള്ളവ അല്ലെന്നും അതിനാൽ സിആർപിസി വകുപ്പ് 397 (2) പ്രകാരമുള്ള നിരോധനം അവയെ ബാധിക്കില്ലെന്നതുമാണ് നിയമത്തിന്റെ ശരിയായ നിലപാട്. അത് കൂടാതെ, വ്യക്തിഗത കേസുകളുടെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത്, നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗം തടയുന്നതിനോ നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിനോ ഹൈക്കോടതിക്ക് അന്തർലീനമായ അധികാരപരിധി ഉണ്ടെന്ന് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കേസുകളിൽ ഈ കോടതി അസന്ദിഗ്ധമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് എന്ന നിലയിൽ, ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അധികാരപരിധി വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ ജാഗ്രത പാലിക്കണമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കാം. ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ ഫലപ്രദവും സമയബന്ധിതവുമായ നടത്തിപ്പിനായി ഹൈക്കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ വിവേചനാധികാരം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വവും നീതിപൂർവ്വവുമായി ഉപയോഗിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കോടതി പൂർണ്ണമായും കൈയൊഴിയുന്ന സമീപനം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഒരു പൗരന്റെ അവകാശങ്ങൾക്ക് ഗുരുതരമായ മുൻവിധി ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യതയുള്ള അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ ഇടപെടൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു പരാതിയുടെ ഉള്ളടക്കമോ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന മറ്റ് വസ്തുതയോ ഒരു നിരപരാധിയെ പീഡിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ധിക്കാരപരമായ ശ്രമമാണെങ്കിൽ, നിയമ പ്രക്രിയയുടെ ദുരുപയോഗം തടയേണ്ടത് കോടതിയുടെ അനിവാര്യതയാണ്.

16. കൂടാതെ, കുറ്റവിമുക്തനാക്കൽ അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ വിചാരണ കോടതി വെറും ഒരു പോസ്റ്റ് ഓഫീസ് പോലെ പ്രവർത്തിക്കരുതെന്ന് വ്യക്തമായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രതിയെ വിചാരണ ചെയ്യാൻ മതിയായ കാരണങ്ങളുണ്ടോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ കോടതി തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

വിശാലമായ സാധ്യതകൾ, ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളുടെയും രേഖകളുടെയും ആകെ ഫലം, കേസിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന അടിസ്ഥാന ബലഹീനതകൾ തുടങ്ങിയവ കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. **[യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. പ്രഫുല്ല കുമാർ സമൽ[5]]**. അതുപോലെ, ആവശ്യമെങ്കിൽ, ഉചിതമായ കേസുകളിൽ കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിടാൻ കോടതിക്ക് മതിയായ വിവേചനാധികാരമുണ്ട്.

17. ഇത് കോടതിയെ ഹൈക്കോടതി കേസിന്റെ യോഗ്യതകളിലേക്ക് കടക്കുകയോ മുകളിൽ പരാമർശിച്ച സ്ഥാപിത നിയമത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കേസ് വിശകലനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത നിലവിലെ കേസിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു.

18. റിവിഷൻ ഹർജി യോഗ്യതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിഗണിക്കാതെയും 'കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നത്' പ്രതിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള വിലപ്പെട്ട അവകാശമാണെന്ന വസ്തുത അവഗണിക്കുന്നതിലൂടെയും ഹൈക്കോടതി അധികാരപരിധി സംബന്ധിച്ച പിഴവ് വരുത്തി. ഈ കേസിൽ ക്രിമിനൽ അന്വേഷണത്തിന്റെ ന്യായയുക്തതയും സാക്ഷി മൊഴികളുടെ മെച്ചപ്പെടുത്തലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റ് അനുബന്ധ വശങ്ങളും ഹൈക്കോടതിയും കീഴ്ക്കോടതിയും പരിശോധിച്ചില്ല എന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് അനുസൃതമായി, ഹൈക്കോടതി മുഴുവൻ വിഷയവും പുനഃപരിശോധിക്കുകയും റിവിഷൻ ഹർജിയിൽ പുതുതായി തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അതനുസരിച്ച്, 28.11.2018-ലെ അപവദിത ഉത്തരവ് കോടതി റദ്ദാക്കുകയും കേസ് നിയമപ്രകാരം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതിയിലേക്ക് മടക്കി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

19. മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിബന്ധനകളോടെ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

പരിഗണനയിലിരിക്കുന്ന എല്ലാ അപേക്ഷകളും (അപേക്ഷകൾ), എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവയും അതനുസരിച്ച് തീർപ്പാക്കുന്നതാണ്.

വിഷയം ഹൈക്കോടതിയിലേക്ക് മടക്കി അയച്ചിരിക്കുന്നു.

ബിഭ്രതി ഭൂഷൺ ബോസ്

[5] (1979) 3 SCC 4